

Arkist. O. 136/5.8.2004 M

KANGASALA HUUTIJÄRVI PARVULA 2003
Maakaasuputkilinjan koekaivaus kivikautisen
asuinpaikan reuna-alueella 8.-11.9.2003

Tampereen museoiden kulttuuriympäristöyksikkö
Hanna-Maria Pellinen

SISÄLLYS

1. TAUSTAA.....	1
2. TUTKIMUSALUE.....	1
3. TUTKIMUSHISTORIA.....	1
4. KENTTÄTYÖMENETELMÄT.....	2
5. TULOKSET.....	2
5.1 Koekuopat.....	2
5.2 Löytömateriaali.....	6
5.3 Yhteenveto.....	7
6. MAAKAASUPUTKEN SIJOITUS.....	7

LÄHTEET

LIITTEET

1. TAUSTAA

Nyt tehty kenttätutkimus liittyy Kangasalan Huutijärvelle vedettävään maakaasuputkilinjaan. Alueella sijaitsee laaja esihistoriallinen Sarsan asuinpaikkakompleksi. Koska maakaasuputki Vääksyn kartanolle kulkiessaan sivuaa kivikautista asuinpaikkaa, annettiin Tampereen museoiden kulttuuriympäristöyksikön tehtäväksi etsiä sopiva linja, jossa ei olisi kiinteää muinaisjäännöstä. Ensimmäinen yritys epäonnistui siinä mielessä, että suunnitellulla reitillä oli merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta (ks. Adel 2003). Hankkeen toteuttaja, Kangasalan Lämpä Oy, halusi yrittää sopivan linjan etsimistä vielä toisella koekaivauksella. Tehtävänä oli löytää linjaus maakaasuputken sille osuudelle, joka kulkee Parvulan rakennuksen takaa, tunnetun kivikautisen asuinpaikan pohjoispuolella. Kustannusarvio kaivauksille oli 3900 euroa. Koekuopitus suoritettiin alla kuvatulla alueella 8.-11.9.2003. Kenttätöistä vastasi FM Hanna-Maria Pellinen ja tutkimusapulaisena oli kolmen päivän ajan fil.yo Kimmo Kyllönen.

2. TUTKIMUSALUE

Tutkittu alue sijaitsee Kangasalan Huutijärven kylässä, Vääksyn kartanon mailla, Laiska-Jaakon tien pohjoispuolella, Kangasalan kirkolta 1,1 km kaakkoon. Paikalla on kaksikerroksinen Parvula-niminen puurakennus, joka on alunperin rakennettu 1700-luvun lopulla Kuohun terveyslähteen majataloksi, mutta siirretty 1860-luvulla Vääksyyn. Täällä se toimi mm. kehruutyttöjen asuntona ja vuodesta 1889 siinä toimi Suomen ensimmäinen kansanopisto (Pirkanmaan kulttuurihistoriallisen kohteet 1990, 22-23).

Maaperä alueella on pääosin hiekkaa, kuten muillakin lähiseudun kivikautisilla asuinpaikoilla. Rakennuksen lähiympäristö on melko tasaista heinikon peittämää maata. Alueen lounais- ja länsipuolella maa nousee muodostaen pienen terassin heti Laiska-Jaakon tien pohjoispuolella ja Parvulan lounaispuolella. Hiekkapohjaisella terassilla kasvaa koivikkoa ja nuoria mäntyjä. 90 metrin käyrä kulkee peruskartassa Parvulan rakennuksen alta. Pihapiiriin koillis- ja itäpuolella maasto viettää melko voimakkaasti kohti Vääksynjokea. Täällä sijaitsee villiintynyt puutarha-alue. Maa on ilmeisesti vanhaa vesijättömaata ja kasvillisuus on tyypillistä kosteikkoalueille.

3. TUTKIMUSHISTORIA

Sarsan alueelta tulivat ensimmäiset löydöt esiin 1920-luvulla. Tämän jälkeen täällä on tehty lukuisia kaivauksia eri vuosikymmenillä ja yli 1700 neliömetrin alalla. Erillisiä asuinpaikka-alueita on löydetty parisenkymmentä. Ajallisesti asutus on jatkunut mesoliittiselta kivikaudelta pronssikaudelle - pisimmillään siis mahdollisesti 7000 vuoden ajan. (Miettinen 1993, 25-42). Lähinnä nyt tutkittua kohdetta sijaitsee Huutijärven Elomaan asuinpaikka,

pohjoisin Sarsan kompleksissa, josta ovat raportoineet tai tutkineet Esko Sarasmo (1956), Mirja Koskimies (1971) ja Teija Nurminen (1993). Vadim Adel koekuopitti asuinpaikan pohjoisreunan elokuussa 2003. Tuolloin ilmeni, että kiinteä muinaisjäännös jatkuu aivan Laiska-Jaakon tien eteläreunaan.

4. KENTTÄTYÖMENETELMÄT

Kenttätutkimus tehtiin paaluttamalla lounas-koillinen -suuntainen linja kohtaan, johon Kangasalan sähkö oli ehdottanut maakaasuputken linjan tehtäväksi. Tämä sijaitsi 8-8,5 metrin päässä rakennuksen pohjoispuolella. Koekuopitus aloitettiin linjan lounaispäästä, koska tämä puoli korkeutensa puolesta oli todennäköisempi muinaisjäännöksen sijaintipaikka. Kuopat sijoitettiin viiden metrin välein ja niiden koko oli 50 x 50 cm. Pintaturve poistettiin lapiolla ja kuopat kaivettiin pääosin lastalla puhtaaseen pohjamaahan mikäli löytöjä sisältävää kulttuurikerrosta ei tullut vastaan. Löytöjen konteksti dokumentoitiin kuoppien sisällä ja ne taltioitiin pääosin luonnollisten kerrosten mukaan (1. krs=turve/sekoittunut pinta, 2.krs= vaalea hiekka, 3. krs=mahd. likamaa tai hiekan alaosa). Kolmannen ja neljännen kuopan kohdalla esiin tuli kiinteä muinaisjäännös, jolloin tämän linjan kaivaminen lopetettiin ja uusi linja paalutettiin Parvulan rakennuksen takaseinämästä 12 metrin päähän.

Toisen linjan tutkiminen aloitettiin samoin tekemällä 50x50 cm kokoisia koekuoppia linjan lounaispäähen viiden metrin välein. Kaivaustekniikka oli sama kuin edellä. Päästäessä 90-metrin käyrän alapuolelle koekuoppien väliä harvennettiin. Ensimmäisen selvästi Vääksynjoen vesijättömaata sisältävän kuopan kohdalla linjan tutkiminen lopetettiin.

Jälkitöissä yleiskarttaan tehtiin koordinaattilinjat löytöjen sijainnin kuvaamisen helpottamiseksi. Kohta $x=200$ ja $y=500$ sijoitettiin koekuopan no. 11 lounaisnurkkaan. Tästä x kasvaa koilliseen ja y luoteeseen (ks. kartta 2).

5. TULOKSET

5.1 Koekuopat

Koekuoppa 1

Ensimmäisen linjan lounaisimmassa koekuopassa paikalta poistettiin n. 5-10 cm paksu turvekerros, jonka alla maa oli tummaa, hiekansekaista multaa /turvetta. Tumman maan paksuus oli 20-25 cm ja siitä löytyi hiiltä, valkoista, kultareunaista posliinia, kirkasta tasolasia ja vaalealla lasitteella päällystettyjä, osin ilmeisesti kohokuvioisin kukka-aihein koristeltuja kaakelin paloja (uunista). Löydöt ajoittunevat pääosin 1800-1900 -luvulle. Näitä ei taltioitu. Tumman maan alla oli n. 25-45 cm paksuinen kerros kellertävää, melko hienoa ja puhdasta hiekkaa. Tämän jälkeen hiekka muuttui tummemmaksi ja karkeammaksi.

Hiekkakerros oli täysin löydötön, eikä siinä näkynyt jälkiä ihmistoiminnasta. Kuoppa kaivettiin n. 80 cm syvyyteen.

Koekuoppa 2

Tällä kohtaa paikalla oli n. 10 cm paksuisen turpeen alla 15 cm hiekansekaista, tummaa multaa /turvetta, josta löytyi muutama pala 1800- tai 1900 -luvulle ajoittuvaa valkoista posliinia ja kaakelia tai tiiltä. Sekoittuneen kerroksen alla oli n. 15 cm paksuinen kerros vaaleaa, puhdasta hiekkaa. Syvemmillä hiekka muuttui vähitellen tummemmaksi ja karkeammaksi hiekaksi. Tästä ei tullut löytöjä tai merkkejä kulttuurikerroksesta. Kuoppa kaivettiin 50 cm syvyyteen.

Koekuoppa 3

N. 10 cm paksun turvekerroksen alla oli saman paksuinen kerros turpeen ja hiekan sekaista likamaata, josta löytyi lasia, posliinia, tiiltä ja metallinappi, mutta myös palaneen luun siruja. Tämän kerroksen alta alkoi selvästi vaaleampi hiekkakerros, josta löytyi yksi hyvin pienikokoinen, mutta mahdollinen kvartsi-iskos. N. 25 cm syvyydessä esiin tuli selkeä likamaaläikkä, joka näytti syvemmillä muuttuvan tummemmaksi ja nokisemmaksi. Likamaa peitti koko koekuopan eteläpuolen ja jatkui selvästi myös profiileihin. Tästä löytyi kolme palaa ruskeaa, koristeetonta keramiikka sekä joitakin paloja hiiltä. Likamaata ei kaivettu kokonaan pois, vaan kuoppa jätettiin n. 35 cm syvyiseksi. Löydöt: KM 33996:1-3.

Koekuoppa 4

Tällä kohdalla turve tai likainen multakerros oli paksuudeltaan n. 15-20 cm. Siitä löytyi kuusi palaneen luun fragmenttia, tiiltä ja kirkasta pullolasia. Luulöydöt jatkuivat pintakerroksen alaisessa vaaleassa hiekkamaassa. N. 40-50 cm:n syvyydessä hiekka oli värjäytynyt ehkä aavistuksen verran harmahtavaksi. Palaneen luun siruja löytyi edelleen muutamia; viimeinen löytö tuli 55 cm syvyydestä. Tämän jälkeen hiekka muuttui tummemmaksi ja karkeammaksi pohjahiekaksi. Kuoppa kaivettiin n. 65 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:4-5.

Koekuoppa 5

Tämä koekuoppa sijaitsi jo toisessa linjassa. Sen turvekerroksen paksuus oli n. 10-17 cm ja siitä löytyi tehdastekoinen rautanaula, valkoista fajanssia, kirkasta pullolasia, pieni nuoremman punasavikeraamisen astian reunapala, tiiltä, palamattomia koiran luita sekä kuusi palaneen luun fragmenttia. Heti tämän hieman hiekansekaisen turve- tai multakerroksen alta paljastui tummempi ja karkeampi hiekka, joka oli täysin löydötön. Kuoppa kaivettiin n. 50 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:6.

Koekuoppa 6

Tällä kohdalla turve- / multakerros oli hyvin paksu, n. 30 cm. Sen sisällä oli runsaasti koivun juurakkoa. Kaikki löydöt tulivat tästä kerroksesta. Löytömateriaaleja olivat posliini, kirkas pullolasi, nuorempi punasavikeramiikka (kaksi palaa vadista), tiilimurska, palamaton luu sekä kvartsi-iskos ja palanut luu. Tämän alla oli vaalea puhdas hiekka, joka jatkui n. 55-60 cm syvyyteen. Pohjimmaisena esille tuli tummempi ja karkeampi, puhdas hiekka. Kuoppa kaivettiin n. 65 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:7-8.

Koekuoppa 7

Myös tällä kohdalla oli n. 30 cm paksuinen turve- / multakerros, josta kaikki löydöt tulivat. Löytömateriaaleja olivat valkoinen posliini, vaaleanvihreä tasolasi, ruskea pullolasin pala, tiilimurska, esihistoriallinen keramiikka sekä mahdollinen kiviesineen pala. Multakerroksen alta tuli esiin löydötön, puhdas vaaleanruskea hiekka. Kuoppa kaivettiin n.70 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:9.

Koekuoppa 8

Kohdalla oli n. 10-15 cm paksuinen kerros turvetta ja multaa, josta löytyi tiilimurskaa ja kappale punsavikeramiikkaa tai kaakelia. Tämän kerroksen alla oli puhdas, vaalea, löydötön hiekka. Kuoppa kaivettiin n. 50 cm syvyyteen.

Koekuoppa 9

Tästä kuopasta tuli kasvillisuuden poistamisen jälkeen esille n. 25 cm paksu multainen, hiekkansekainen kerros, josta löytyi tiilimurskaa ja lasia. Mullan alla oli karkea ja tummahko, mutta puhdas ja löydötön hiekkakerros. Kuoppa kaivettiin 65 cm syvyyteen.

Koekuoppa 10

Nurmen alta paljastui n. 30-35 cm paksuinen kerros hiekkansekaista multaa, joka oli täynnä tiilimurskaa ja muuta modernia jätettä, luita fajanssia, palamatonta luuta ja lasia. N. 30 cm syvyydessä vastaan tuli lähes koko kuopan peittävä kivi, jonka reunalta maa muuttui erittäin kovaksi, harmaaksi saveksi. Kuoppaa ei kiven ja kovan savimaan vuoksi kyetty kaivamaan 40 cm syvemmälle, mutta melkoisella varmuudella voidaan sanoa, että tällä kohdalla ei sijaitse muinaisjäännöstä.

Koekuoppa 11

Ohuehkon turpeen (5-10 cm) alta paljastui n. 35 cm paksuinen kerros löydötöntä savimaata. Tämän täyttömaakerroksen alta vasta alkoi multainen hiekkansekainen kerros,

jossa näkyi tiilimurskaa ja fajanssia. Multakerros jatkui kuopan pohjalle saakka; kuoppa kaivettiin n. 70 cm syvyyteen.

Koekuoppa 12

Tällä kohdalla heinikon alla sijaitsi n. 10-15 cm paksu turpeen-, mullan- ja hiekansekainen kerros, joka oli täysin löydötön. Tämän alta esille tullut tummahko, karkea hiekka oli myös puhdas ja löydötön. Kuoppa kaivettiin n. 50 cm syvyyteen.

Koekuoppa 13

Tämä koekuoppa tehtiin linjojen ulkopuolelle, rakennuksen länsipuolelle, pihatien länsireunaan. Turve oli terassilta viettävässä hiekkarinteessä hyvin ohut, n. 3 cm. Tämän alta alkoi heti vaalea, hieno, hieman punertava hiekka. Likamaata ei tullut näkyviin missään vaiheessa, mutta kylläkin irrallinen pala hiiltä. Kuopan ainoat löydöt olivat esihistoriallisia; kaksi palaa keramiikkaa, kaksi kvartsi-iskosta ja kaksi palaneen luun sirua. Ne löytyivät n. 25-30 cm syvyydeltä. Kuoppa kaivettiin n. 50 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:10-12.

Koekuoppa 14

Tämä kuoppa kaivettiin melko lähelle rakennuksen lounaisnurkkaa, pihatien itäpuolelle. N. 5 cm paksuisen turpeen alla maa oli mullansekaista hiekkaa, josta löytyi modernia lasia. Tämä kerros jatkui n. 20 cm ja sen alta esiin tuli punertava hiekka. Vielä punertavan hiekan yläosasta löytyi pala lasia. N. 40 cm syvyydellä havaittiin palaneen luun muru ja muutama pieni pala hiiltä. Tämän jälkeen hiekka muuttui karkeammaksi, tummemmaksi ja löydöttömäksi. Kuoppa kaivettiin n. 50 cm syvyyteen. Löydöt: KM 33996:13.

Kenttätyön aikana kaivettiin yhteensä siis 14 koekuoppaa. Näistä vain yhdessä oli selkeän tumma likamaa, josta löytyi keramiikkaa (koekuoppa 3). Kyse saattaa olla lieden pohjasta / reunasta. Yhdestä kuopasta löytyi palaneen luun keskittymä, jonka ympärillä maa oli aavistuksen verran harmaampaa (koekuoppa 4). Kyseessä on ilmeisesti pieni luu / jätekuoppa. Kahdeksasta kuopasta tuli lisäksi löytöjä, jotka voi liittää kivikautiseen asuinpaikkaan. Näistä neljessä löydöt tulivat kuitenkin sekoittumasta pintaosasta. Palanut luu ei välttämättä edes ole esihistoriallista. Koekuopissa 13 ja 14 löydöt tulivat sekoittumattomista maakerroksista, mutta niiden yhteydestä ei tavattu lainkaan likamaata.

Taulukko 1. Löydöt ja havainnot koekuopissa 1-14				
Koek. no.	Sijainti (kenttäkoordinaatit + absol. korkeus m mpy)	Löydöt	Löytökonteksti	Kulttuurikrs.
1	x=165, y=496, z=91.75	-	-	ei
2	x=170, y=496, z=91.56	-	-	ei
3	x=176, y=496, z=91.42	pal. luu, keram.	sek. pinta ja likamaa	on
4	x=180, y=496, z=91.27	palanut luu	sek. pinta ja likamaa	on
5	x=170, y=499.5, z=91.39	palanut luu	sek. pinta	ei
6	x=175.5, y=500, z=91.28	palanut luu	sek. pinta	ei
7	x=179.5, y=500, z=91.05	keramiikka	sek. pinta	ei
8	x=165, y=500, z=91.73	-	-	ei
9	x=185, y=500, z=90.45	-	-	ei
10	x=190, y=500, z=89.80	palanut luu	sek. pinta	ei
11	x=200, y=500, z=89.27	-	-	ei
12	x=217, y=500, z=88.80	-	-	ei
13	x=194, y=480, z=90.40	keramiikka, kvartsi, pal. luu	puhtaan näköinen hiekka 40 cm syv.	ei
14	x=198.5, y=480, z=90.30	palanut luu	puhdas hiekka?	ei

5.2 Löytömateriaali

Kaikki historiallisen ajan materiaali vaikutti sen verran nuorelta - 1800-1900-luvulle ajoittuvalta - ettei sitä taltioitu. Nämä löydöt liittyivät epäilemättä Parvulan rakennuksen historiaan. Nyt löydetty esihistoriallinen materiaali vaikutti yksinomaan kivikautiselta. Löytöryhmiä oli kolme; keramiikka, kvartsi-iskokset ja palanut luu.

Keramiikkaa löytyi yhteensä kuusi palaa. Materiaali on hyvin fragmentoitunutta. Yhtä palaa lukuun ottamatta astian seinämän toista pintaa paloissa oli jäljellä; yhdessä palassa ei ollut kumpaakaan pintaa. Keramiikka oli väriltään ruskeaa tai tummanruskeaa ja sen sekoitteena on yleensä melko hienojakoista chamottea, mutta karkeampiakin hiekanmuruja erottui joukossa. Astian pinta on ilmeisesti ollut pääosin koristeeton. Tyypiltään keramiikan täytynee olla aikaisintaan myöhäskivikautista.

Kvartsit ovat nähdäkseni iskoksia, eikä joukossa ole selviä esineitä tai niiden katkelmia. Materiaali on väriltään melko puhtaan valkoista. Runsaimmin löydöissä on palanutta luuta. Melko suuri osa näistä löytyi sekoittuneesta pintakerroksesta, joten ajoitusta esihistorialliseksi ei voi pitää varmana. Sekoittumattomista löytöyhteyksistä tullut palanut luu on melko pieninä palasina, mutta joukossa on selvästi ainakin eri kokoisten nisäkkäiden luita (mm. majavasta tai jäniksestä tms. - Auli Tourunen, suullinen tiedonanto 23.9.2003).

5.3. Yhteenveto

Kivikautinen asuinpaikka-alue näyttää jatkuvan myös Laiska-Jaakon tien pohjoispuolelle, hiekkaiselle terassialueelle. Kiinteään muinaisjäännökseen viittaavat löydöt ja likamaa sijaitsivat hieman 91 metrin korkeuskäyrän yläpuolella. Melkoisella varmuudella asuinpaikka ei jatku 90 metrin käyrän alapuolelle.

Nyt esitetyllä maakaasuputken sijoituslinjalla eli terassialueen länsi-, luoteis- ja pohjoisosassa ei myöskään havaittu merkkejä muinaisjäännöksestä. Muutamat pintamaassa olleet löydöt tulivat esille selvästi sekoittuneesta kontekstista. On kuitenkin mahdollista, että kiinteä muinaisjäännös on juuri tällä kohdalla tuhoutunut, mutta jatkuu 90-91 metrin korkeuskäyrän yläpuolella edelleen alueen luoteispuolella. Tänne ei kuitenkaan ollut mahdollisuutta sijoittaa koekuoppia, koska maata peitti kauttaaltaan istutettu pensaikko.

6. MAAKAASUPUTKEN SIJOITUS

Nyt tehdyn kenttätutkimuksen perusteella suunniteltu maakaasulinja Parvulan rakennuksen pohjoispuolella näyttäisi mahdolliselta, mikäli se tehdään linjalle, joka kulkee 12 metriä rakennuksen pohjoisseinästä pohjoiseen (ks. kartta 3). On tärkeää, että linjan lounaispuolella, 90 metrin korkeuskäyrän yläpuolella, ei poiketa nyt esitetystä linjauksesta. Sen sijaan linjan koillis-, itä-, ja kaakkoispuolella, 90 metrin korkeuskäyrän alapuolella, linjan sijoittamista voi rakennuttaja harkita omien tarpeidensa mukaan.

Turussa 24.9.2003

Hanna Maria Pellinen
Hanna-Maria Pellinen

Lähteet:

Adel, Vadim, 2003: Kaivausraportti Kangasalan Huutijärven maakaasuputkilinjan koekuopituksesta. Tampereen museoiden kulttuuriympäristöyksikkö.

Koskimies, Mirja, 1971: Raportti Kangasalan Huutijärven Elomaan kivikautisesta asuinpaikasta. Museoviraston arkeologian osaston arkisto.

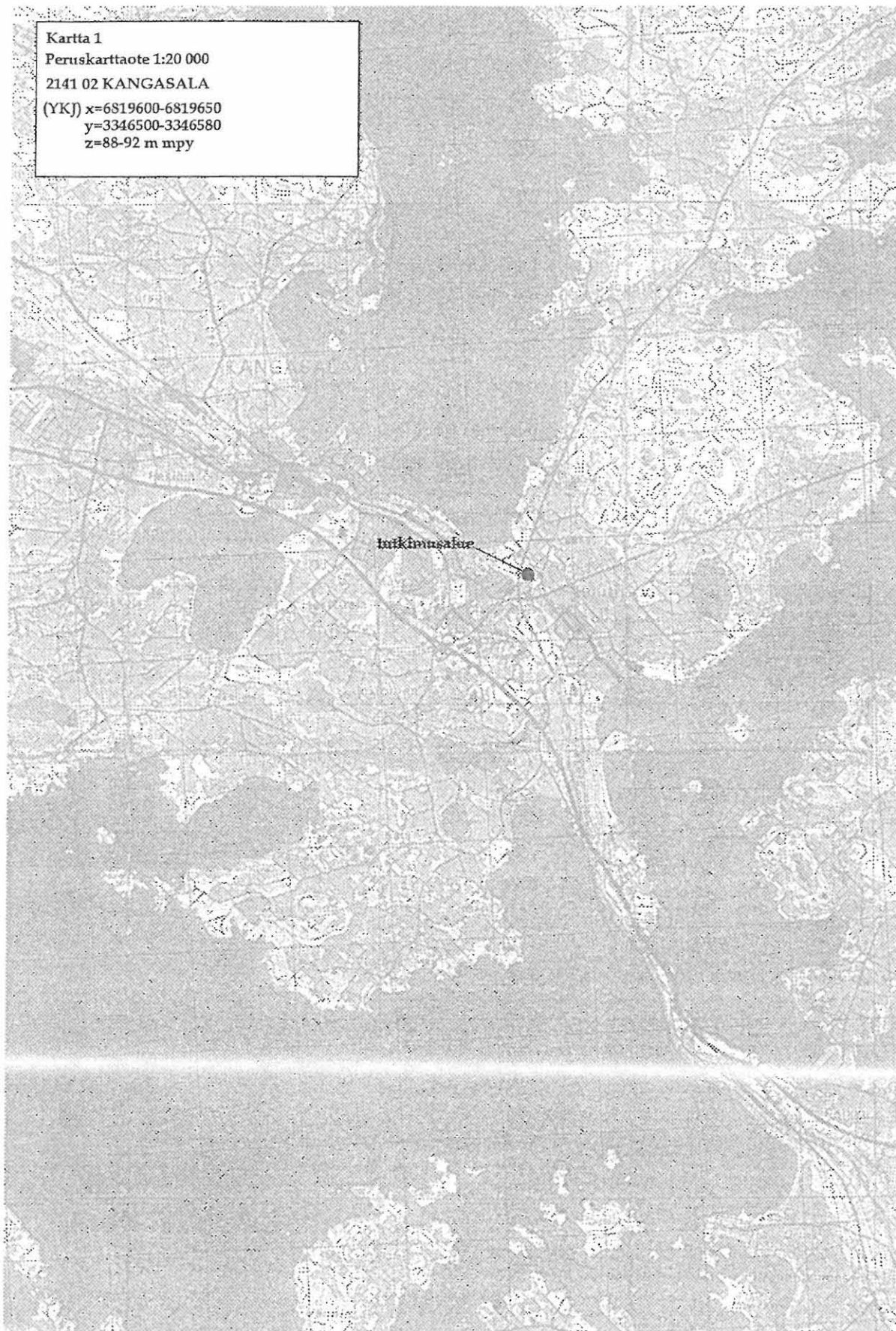
Miettinen, Mirja, 1993: Kangasalan Sarsa, esimerkki Pirkanmaan kehityksestä kivikaudesta pronssikauteen. *Masunni 1. Näkökulmia Pirkanmaan esihistoriaan*. Toim. Tuija-Liisa Soininen. Tampere.

Nurminen, Teija, 1993: Raportti Kangasalan Huutijärven Elomaasta. Museoviraston arkeologian osaston arkisto.

Pirkanmaan seutukaavoitus, 1990: Pirkanmaan kulttuurihistorialliset kohteet. Julkaisu B 174. Tampereen seutukaavaliitto.

Sarasmo, Esko, 1956: Raportti Kangasalan Huutijärven Elomaasta. Museoviraston arkeologian osaston arkisto.

Kartta 1
Peruskarttaote 1:20 000
2141 02 KANGASALA
(YKJ) x=6819600-6819650
y=3346500-3346580
z=88-92 m mpy

Kangasala
Huutijärvi
koekaivaus 2003

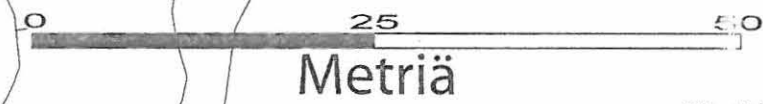
1:500

P

Koekuoppien koordinaatit

- 1: 165/496
- 2: 170/496
- 3: 176/496
- 4: 180/496
- 5: 170/499,5
- 6: 175,5/500
- 7: 179,5/500
- 8: 165/500
- 9: 185/500
- 10: 190/500
- 11: 200/500
- 12: 217/500
- 13: 194/480
- 14: 198,5/480

- Ei muinaisjäänöksiä
- Suojeltava alue, jolla on muinaisjäänöksiä
- Mahdollinen muinaisjäänös
- Suunniteltu maakaasuputki
- Koekuopat**
- Ei löytöjä/kulttuurikerrosta
- Löytöjä/kulttuurikerrosta
- Kiinteä muinaisjäänös

Piirto: Kyllönen

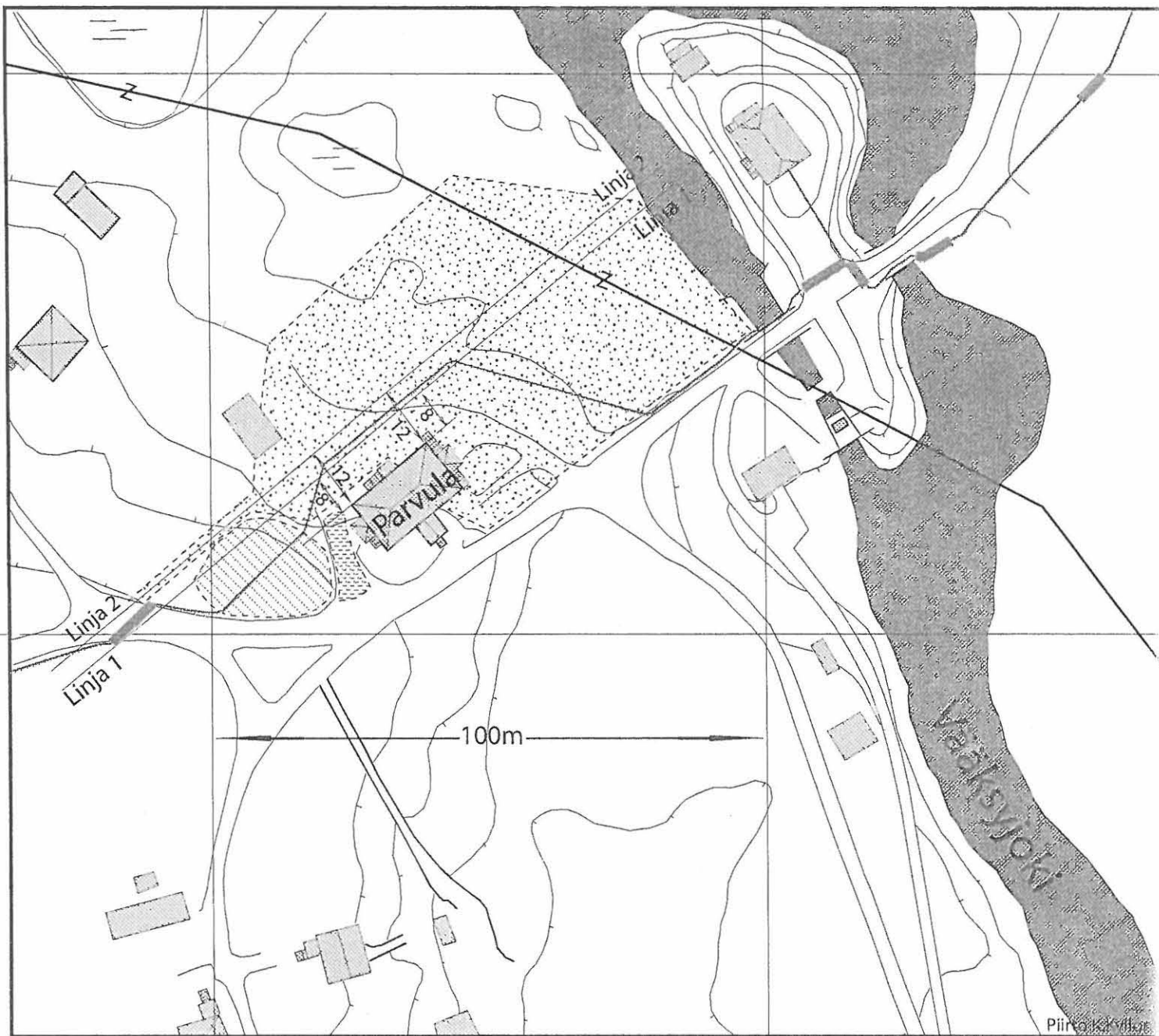
Kangasala
Huutijärvi
koekaivaus 2003

1:1000

	Ei muinaisjäänöksiä
	Suojeltava alue, jolla on muinaisjäänöksiä
	Mahdollinen muinaisjäänös
	Suunniteltu maakaasuputki

Linjat 1 ja 2
tutkittu koekuopin.
Linjalla 2 ei havaittu
muinaisjäänöksiä,
joten se on
suunnitellun
maakaasuputken
sijoittamiselle
sopiva paikka.

Kangasala Huutijärvi

1:1000

- Ei muinaisjäännöksiä
  - Suojeltava alue jolla on muinaisjäännöksiä
  - Mahdollinen muinaisjäännos
  - Suunniteltu maakaasuputki
- Piirto K.Kyllönen

Linjat 1 ja 2 tutkittu koekuopin. Linjalla 2 ei havaittu muinaisjäännöksiä, joten se on suunnitellun maakaasuputken sijoittamiselle sopiva paikka.

12

12